

32 И рече мѧ книжники : Оучителю, добрѣ си рѣказ войстина, зашѣ ѣдинъ ѣ Богъ, и нѣма дрѣгъ ѡсвѣнь нѣгѡ.

33 И да го ѡбѣча нѣкой со сичко то си сѣрдце, и со сичка та си мѣсль, и со сичка та си сила, и да ѡбѣча и блѣжнаго своего, като самагѣ сѣбе: повече ѣ това ѡ сички те всесожжѣнїа и жѣртвы.

34 И като видѣ 'Исѣсѣ, че разбмнѡ ѡговорѣ, рече мѧ : не си далече ѡ царство то Бжїе, и нїкой вече не дерзѣ да го попыта.

35 И ѡговорѣ 'Исѣсѣ и говорѣше, като оучѣше внѣтре въ цѣрква та : каквѡ дѣматъ книжницы те зашѣ Хрїстѣсѣ ѣ сынъ Давїдовъ :

36 Зашѣто тѣмъ Давїдъ говори дѣхомъ сватѣмъ : рече Гдѣ на-Гѣспода моего, сѣдѣи ѡдѣсна та ми страна, доклѣ да тѣримъ врази те твой поднѣжїе на-нозѣ те си.

37 Тѣмъ прочее Давїдъ го говори Гѣспода : и ѡ гдѣ мѧ ѣ сынъ : и много народъ то слѣшаше со слѣдѣсть.

38 И говорѣше їмъ въ оучѣнїе то си : вардѣтесе ѡ книжницы те, коїто їскатъ да хѣдатъ премѣнени, и да ги поздравлѣватъ по пазаре те :

39 И ѡбѣчатъ да седѣтъ на нѣй пѣрво то мѣсто на собѣ-

рища та, и да сѣдѣватъ нѣй напредъ на вечеѣри те.

40 Коїто їзїждатъ кжци те на-вдовицы те, и сѣ причїна зашѣ многѡ се мѣлатъ, ѡнї ще да прїиматъ пѣ голѣмо ѡсвжѣнїе.

41 И като сѣдѣна срѣщѡ сокровищѣно то хранїлище, їзглѣдѣваше каквѡ фжрлѣ народѣ мангжры въ сокровищѣно то хранїлище. И мнозина когѣти фжрлѣмъ многѡ.

42 И дойдѣ ѣдѣна вдовица сирѣмахїнна и фжрлѣ двѣ дѣсприцы, коїто стрѣватъ ѣдинъ кодрѣнтъ.

43 И повѣка 'Исѣсѣ оученицы те си, и рече їмъ : їстина ви говорїмъ, зашѣ тѣмъ сирѣмахїнна вдовица, нѣй много фжрлѣ ѡ сички те, коїто фжрлѣмъ въ сокровищѣно то хранїлище : зашѣто ѡнѣ сички те фжрлѣмъ ѡ ѡновѣ щѣто їмъ ѣртїсоваше : а тѣмъ ѡ недо-стѣтокѣмъ си, сичко щѣо їмаше фжрлѣ, сичко то си їмѣнѣ.

ГЛАВА ГГ

И КАТО їзлѣзѣше їзъ цѣрква та, рече мѧ ѣдинъ ѡ оученицы те мѧ : Оучителю, виждѣ какви са кѣменѣ, и какви здѣнїа.

2 И ѡговорѣ 'Исѣсѣ и рече мѧ : видишъ ли тѣмъ голѣми здѣнїа ; не ще да ѡстанѣ кѣмень на кѣмень, коїто не ще да се развѣли.